

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2002 • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 107 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 1 ΛΕΠΤΟ
Γραφεία: Χάψα 1 Τ.Κ. 54626 Τηλ. 2310 530.756 - 2310 538.495

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 20

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Γενική άποψη της περιφήμου πόλεως της Βιθυνίας Τρίγλιας

ΕΥΧΗ ΠΑΝΑΝΘΡΩΠΙΝΗ του Γ. Χατζηναστασίου

Τοπική η εφημερίδα μας. Αντιπροσωπεύει, όμως στον τίτλο της άτομα με παγκόσμια ακτινοβολία. Γιατί το... χωριουδάκι, που χαρακτηρίζεται με την επωνυμία Τρίγλια, δεν έβγαλε όποιους-όποιους.

Ένας Χρυσόστομος πρόβαλε απ' την Τρίγλια, που στάθηκε μεγαλομάρτυρας της Χριστιανοσύνης. Και όχι, μονάχα, αυτό έχει αυτή η κωμόπολις να επιδείξει. Γιατί κι άλλο της βλαστάρι έσωσε χιλιάδες ψυχές. Μα ούτε μόνο τουτο. Αφού κι άλλος Τριγλιανός, αγωνιζόταν στην ξενητεία, για να υψωθεί, εκεί, στην Προποντίδα, ίδρυμα, που αφορούσε και τα Ελληνόπουλα της Μάννας Πατρίδας. Μα και το σύγχρονο ζωντανό απογονικό αίμα κατέχει γερά κουμπιά ανάμεσα στους Πανελλήνες.

Επόμενο πώς τέτοιες μέρες, που λαμπρύνονται απ' την ανατολή της Χριστιανοσύνης και ενός καινούριου χρόνου, δικαιωματικά τα "Τριγλιανά Νέα" μπορούν ν' αποτανθούν πλατύτερα στον Πανελλαδικό χώρο.

Και βέβαια, σαν Έλληνες που δουλεύουμε πρώτα μέσα μας τα ιδανικά και στη συνέχεια τα παραδίνουμε στην

πρωτοερχόμαστε στη γήινη ζωή. Κιόταν, ακόμη, το καταλάβουμε, δεν πάουμε να αγωνιζόμαστε για να επιτύχομε

φαντασίας τα εμπόδια.

Μόνο που το άτομο δεν φτάνει στους στόχους του όπως ξεκίνησε. Η σύνθεση των επιτυχιών του πλαισιώνεται από λευκά μαλλιά, ρυτίδες, και συχνά από οργανικό ξεπεσμό, που του απαγορεύει πολύτροπα ν' απολαύσει ολοκληρωμένα όσα, με τόσα βάσανα, τελικά, απέκτησε.

Περίοδος που δεν αργεί ν' αποχαιρετήσει οριστικά και τα εγκόσμια. Χωρίς τίποτα, απ' ότι με τόσους αγώνες δημιούργησε, να τον ακολουθήσει στην τελευταία του κατοικία.

Πραγματικότης που αναγκάζει το άτομο να αυτοερωτηθεί:

"Τότε γιατί ερχόμαστε στη γήινη ζωή; Ποιος είναι ο προορισμός μας;"

Οι μικρής εμβέλειας ανθρώπινες γνώσεις μας δεν μας δίνουν, προς το παρόν την απάντηση. Τον σκοπό του ερχομού μας στον γήινο χώρο της παχλής ύλης, το κρατά, ακόμα, μυστικό η Δημιουργία.

Μας έχει προσφερθεί, *Συνέχεια στην 4η σελίδα*

Ο Σύλλογος των Απανταχού Τριγλιανών και το παράρτημά του στην Ν. Τρίγλια εύνεται σε όλους τους συμπατριώτες μας Καλά Χριστούγεννα & Ευτυχημένο το Νέο Έτος

ανθρωπότητα, για να γίνουν κοινό κτήμα, αδίστακτα απευθυνόμαστε και σε ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Μελλοθάνατοι είμαστε απ' τη στιγμή που

οικονομικά, κοινωνικά, πνευματικά ανάμεσα στους συνανθρώπους μας. Προσπάθεια επίπονη για να δημιουργήσουμε κάτι καλύτερο από το χθες. Κάτι ανώτερο απ' το σήμερα. Ασύλληπτης

ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΤΡΙΓΛΙΑ

Χριστούγεννα και Αϊ Βασίλης όπως τραγουδιώνταν ή ψέλνονταν στην παλιά Τρίγλια. Σήμερα αυτά τα κάλαντα δεν ακούγονται πια. Τα γράφω για να τα θυμίσω στους παλιούς και οι νεώτεροι αν θέλουν ας τα βάλουν σε καμιά βιβλιοθήκη για ανάμνηση, όσοι έχουν ενδιαφέρον.

Τα κάλαντα στην πατρίδα άρχιζαν να ψέλνονται από το απομεσήμερο της παραμονής και συνεχίζονταν ως το μεσημέρι ανήμερα της γιορτής.

Γι' αυτό τα παιδιά, ψέλνοντας από βραδύς, έλεγαν "Καλήν εσπέραν άρχοντες..", ενώ ανήμερα της γιορτής έλεγαν "Καλήν ημέραν άρχοντες...".

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Καλήν εσπέραν άρχοντες αν είναι ορισμός σας Χριστού την θείαν γέννησιν να πώ στ' αρχοντικό σας.

Χριστός γεννάται σήμερα εν Βηθλεέμ τη πόλει

Οι ουρανοί αγάλονται χάρει η κτήσις όλη.

Εν τω σπηλαίω τίκτεται εν φάτη των αλόγων

Ο Βασιλεύς των Ουρανών και Λυτρωτής των όλων.

Πλήθος αγγέλων ψάλωσιν τω δόξα εν Υψίστης

Και τούτο άξιον εστί η των ποιμένων πίστις.

Εκ της Περσίας έρχονται τρεις Μάγοι με τα δώρα

Άστρον λαμπρόν τους οδηγεί χωρίς να λήψη ώρα.

Φθάνουσι εις την Ιερουσαλήμ με πόθον ερωτώσιν

Που εγεννήθη ο Χριστός να παν να τον ευρώση.

Δια Χριστόν ως ήκουσεν ο Βασιλεύς Ηρώδης

Αμέσως εταράχθηκε και έγινε θηριώδης.

Ότι πολλά φοβήθηκε διά την Βασιλείαν

Μη του την πάρη ο Χριστός και χάσει την αξίαν.

Κράζει τους Μάγους και ρωτά που ο Χριστός γεννάται

Εις Βηθλεέμ ηξεύρωμεν ως η Γραφήν διηγάται.

Τους είπα να υπάγωσι και όπου τον ευρώση

Να τον προσκυνήσωσι να παν να του ειπώσι

Όπως υπάγη και αυτός για να τον προσκυνήση

Με δόλον ο μισόθεος για να τον αφανίση.

Βγαίνουν οι Μάγοι τρέχουσι και τον αστέρα βλέπουν

Ως θεϊκόν κατήρχετο και με χαρά προστρέχουν.

Εμβαίνουν εις το σπήλαιον βρίσκουν την Θεοτόκον

Που κρατά στας αγκάλας της τον Άγιον της Τόκον.

Γονατιστοί τον προσκυνούν και δώρα του χαρίζουν,

Σμύρνα, χρυσόν και λίβανον Θεόν τον ευφημίζουν.

Την σμύρναν μεν ως άνθρωπον, χρυσόν ως Βασιλέαν,

Τον λίβανον δε ως Θεόν σ' όλην την ατμόσφαιραν.

Αφού τον προσκύνησαν ευθύς πάλι μισεύουν

Και τον Ηρώδη μελετούν να πάνε να τον εύρουν.

Πλην άγγελος εξ ουρανού βγαίνει τους εμποδίζει

Άλλην οδόν να πορευθούν αυτός τους διορίζει.

Και πάλιν άλλος άγγελος τον Ιωσήφ προστάζει

Εις Αίγυπτον να προευθή και κει να ησυχάση.

Να πάρη και την Μαριάμ ομού με τον Υιόν της

Γιατί ο Ηρώδης τον ζητή τον Τόκο τον δικόν της.

Μη βλέπων δε ο Βασιλεύς τους Μάγους να γυρίζουν

Εις Βηθλεέμ επρόσταξεν

παιδί να μην αφήσουν.

Όσα παιδιά εύρωσιν δύο ετών και κάτω

όλα να τα περάσωσιν ευθύς απ' τα σπαθιά των.

Χιλιάδας δέκα τέσσαρες σφάζουν μίαν ημέραν

Θρήνον κλαθμόν και οδυρμόν είχε κάθε μητέρα.

Και πληρώθη το ρηθέν προφήτου Ησαίου

Μετá των άλλων προφητών και του Ιερεμίου.

Φωνή ηκούσθη εν Βαμά, Ραχήλ τα τέκνα κλαίει,

Αραμυθίαν ουκ ήθελεν ότι αυτά ουκ έχει.

Ιδού όπου σας είπαμε μ' όλην την υμνοδίαν

Του Ιησού μας του Χριστού γέννησιν την Αγίαν.

Και σας καλονυκτίζομεν πέσατε κοιμηθήτε

Ολίγον ύπνον πάρετε ευθύς να σηκωθήτε.

Και βάλετε τα ρούχα σας όμορφα εντυθήτε,

Στην εκκλησία τρέξατε με προθυμίαν μπήτε.

Και ακούσατε με προσοχήν την θείαν λειτουργίαν

Του Ιησού μας του Χριστού γέννησιν την Αγίαν.

Και όταν θα γυρίσετε εις το αρχοντικό σας

Ευθύς τραπέζι στρώσατε βάλτε το φαγητό σας.

Και τον σταυρόν σας κάνετε γευθήτε,

ευφρανθήτε, Δώστε και κανενός φτωχού όστις να μη στερείται.

Δώστε και μας τον κόπο μας ότι είναι ορισμός σας

Και ο Χριστός μας πάντοτε να είναι βοηθός σας.

Εμείς ευχαριστούμεθα εις την προαίρεσίν σας,

Γνωρίζωμε την γνώμην σας ομού και θέλησίν σας.

ΚΑΙ ΕΙΣ ΕΤΗ ΠΟΛΛΑ,

ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ (ΑΪ ΒΑΣΙΛΗΣ)

Πάλιν ακούσατ' άρχοντες πάλι να σας ειπώμεν Ότι και αύριον εστί ανάγκη να χαρώμεν.

Και να πανηγυρίσωμεν περιτομήν Κυρίου

Και εορτήν του μάκαρος Μεγάλου Βασιλείου.

Κάμω λοιπόν αρχήν καλήν επαίνους να συνθέσω

Τον Άγιον Βασίλειον διά να επαινέσω.

Να σας ειπώ τα θαύματα που έκαμεν ατός του

Με του Θεού την δύναμιν που ήτο βοηθός του.

Παρά Θεού ο θαυμαστός ήτο πεφωτισμένος

Με κάθε άλλην αρετή σοφία πλουτισμένος.

Της Καισαρείας γέννημα βλαστός Καπαδοκίας

Και ποιητής και ιδρυτής της Θείας λειτουργίας.

Είχε και το αξίωμα της αρχιερωσύνης

Εχθρός των έργων των κακών φίλος της

σοφρωσύνης. Άκρος εχθρός αιρετικών,

προστάτης ορθοδόξων Διώκτης των αριανών

ομού και κακοδόξων. Αρχιερείς τον σέβονται,

παπάδες τον τιμώσι

Οι άρχοντες και ο λαός σκύπτουν τον προσκυνώσι.

Τι να πολυλογώ λοιπόν τα προτερήματά του,

Όλοι κοινώς τα ξεύρετε τα κατορθώματά του.

Δίδωμεν όμως είδησιν σε όλη την οικία

Ν' ακούσατε με προσοχήν και άλλην υμνωδία.

Αύριον ήν περιτομή κ' υμνήη Εκκλησία

Και προσκαλείστε άρχοντες, γέροντες και

παιδιά.

Ας δράμωμ' όλοι το λοιπόν μ' ευλάβειαν και τάξιν

Συνέχεια στην 3η σελίδα

ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΤΡΙΓΛΙΑ

Συνέχεια από την 2η σελίδα

Τα φοβερά μυστήρια μέλε
να μας διδάξη.

Την σάρκα περιτέμνεται
εκών ο πλαστουργός μας

Ο Βασιλεύς των Ουρανών
κύριους και Θεός μας.

Και ως αυτός ειθέλησεν
αυτόν να τελειώση

Τον νόμον τον μωσαϊκόν
πανσόμως να πληρώση.

Ιδού όπου σας είπαμε όλη
την υμνωδία

Τον Άγιον Βασίλειον,
περιτομήν την Θεϊαν.

Και σας καλόνυκτίζωμεν
πέσατε κοιμηθήτε

Ευχαριστήσατε και μας
καθ' όσον ημπορείτε.

Χρόνους πολλούς να
χαίρεστε πάντα

ευτυχισμένοι

Σωματικά και ψυχικά να
είστε πλουτισμένοι.

Και μη λυπείστε άρχοντες
Βενετικά φλωρία,

Ισπανικά και γαλλικά ότι
είν' φιλαργυρία.

Ανείζτε τα πουγκάκια σας
τα κατακλειδωμένα

Και δώστε μας τον κόπο
μας απ' το χρυσό πουγγί

σας.

Κι' αν είσθε απ' τους
πλούσιους φλουριά μην τα
λυπήσθε

Αν είσθε απ' τους
δεύτερους τάλληρα και
δραχμούλες

Κι' αν είσθε απ' τους
πάμπτωχους ένα ζευγάρι
κότες.

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ & ΤΟΥΧΡΟΝΟΥ

ΤΑ ΦΩΤΑ (Θεοφάνεια)

Καλήν επέραν πάντες οι
αδελφοί

Ακούσατε την σήμεραν
(αύριον) εορτήν.

Ακούσατε την σήμεραν
την χαράν

Και την εορτήν την
δεσποτικήν.

Εν αρχή που έκαμεν ο
Θεός

Έκαμε την γη και τον
ουρανό.

Δεύτερον δε πάλι από αυτά
Εχώρισε το ύδωρ από την
γη

Και όλα τα πράγματα με
αρμονία.

Τρίτον δε πάλιν από αυτά
Έκαμε τι δένδρα και τα
φυτά.

Τέταρτον δε πάλι αυτά της
ημέρας έτανε το φως

Το δε σκότος έκαμε της
νυκτός.

Πέμπτον δε πάλι από αυτά
Έκαμε την θάλασσα τους
ποταμούς

Τον μέγα Ιορδάνη κι
άλλους πολλούς.

Έκτον δε πάλι από αυτά
Έκαμε τον άνθρωπο από
γην

και σε όλα έβαλε
εξουσιαστήν.

Ο Αδάμ και η Εύα
ημάρτισαν

και την αμαρτίαν δεν
άφησαν

και του Θεού δεν είπον πώς

καθένα, με στόχο πώς να
σκορπίσει την καλοσύνη.

Πώς να εξυπηρετήσιν το
σύνολο. Γνωστούς και
αγνώστους. Και δεν

υπάρχει μικρός ή μεγάλη
ηλικία, Σοφός ή
αμόρφωτος, Πάμπτωχος ή
Κροίσις, άνδρας ή
"ισχυρόν... φύλλον", που
να αδυνετεί να ωφελήσει
το κοινωνικό συγκρότημα.

Η ιδέα τις συνανθρώπινης
αγάπης αν γίνει πράξις θα
αλλάξει συθέμελα την
ατομική και παγκόσμια

ζωή. Η πραγματοποίησή
της θα μετατρέψει τον
άνθρωπο σε
ΑΝΘΡΩΠΟ. Όχι μόνο
προς όφελος των άλλων.

Μα και για το
προσωπικό του
συμφέρον.

Οι γιορτές των
Χριστουγέννων και της
Πρωτοχρονιάς, αν
επιτρέψουν άτομα και
λαούς να σκεφθούν
Δελφικά, Ελληνόπρεπα
και Χριστιανικά.

έπτεσαν
μόνον εις τον όφιν το
έρριψαν.

Και ο όφεις ήτο ο διάβολος
των πονηρών δαιμόνων
διδάσκαλος.

Δια να αρπάσωσι τας
ψυχάς

Βγαίνει ο Αδάμ από
παροβολάς.

Και ο Ιησούς ως
φιλόανθρωπος

Ήλθεν εις την γην ώσπερ
άνθρωπος.

Δια να λυτρώση όλους
ημάς

Από αυτάς τας χείρας τας
μιαράς

Και να σαρκωθή στην
κοιλία της

Έκαμε για θρόνο την
μήτρα της

Και να σαρκωθή υπό
γυναικός

Ο Θεός των όλων και
πλαστουργός.

Σήμερα τα φώτα και
φωτισμός

Και του Ιησού μας ο
βαπτισμός.

Ιωάννη Πρόδρομε λέγωσε
Και τον βαπτισμό μου
γυρεύωσε.

Πώς να σε βαπτίσω Ιησού
Όπου εγεννήθην εγώ εκ
σου.

Πώς τολμώ να βάλω την
χείρα μα

Εις τον Ιησού και σωτήρα
μου;

Πώς τολμώ να αγγίζω

στην κορυφή

Εις του Ιησού μου την
κεφαλήν.

Μα ο Ιωάννης φοβήθηκε
Ίδων τον Ιησούν ποιή
εγδύθηκε

Και έμεινεν εις δύο ο
ποταμός

Ως ότου ετελείωσεν ο
βαπτισμός.

Και φωνή ηκούσθη εκ του
πατρός

Ούτος είν' ο Υιός μου ο
αγαπητός.

Το δε Άγιο Πνεύμα
κατέβηκε

Και στην κεφαλήν του
εκάθησε.

Βλέπω τους αγγέλους να
κράζωσι

Και το αλληλούϊα να
ψάλωσι.

Γι' αυτό παρακαλώ σας
Χριστιανοί

Να πανηγυρίσωμε την
εορτήν.

Σήμερα η χάρις έρχεται
Κι όλος ο κόσμος χαίρεται.

Σήμερα τα άστρα
φωτίζονται

Κι όλα τα νερά
καθαρίζονται.

Σήμερα τα φώτα κι ο
φωτισμός

Και του Ιησού μας ο
βαπτισμός.

Δώστε του φτωχού για
μνημόσυνο

Εις τον Ιησούν
πανευρώσυνον.

Τότε ο Χριστός μας
χαίρεται Και εις τον
Παράδεισον μας δέχεται.

Και του χρόνου.

ΕΥΧΗ ΠΑΝΑΝΘΡΩΠΙΝΗ του Γ. Χατζηναστασίου

Συνέχεια από την 1η σελίδα

όμως, και κάποιας ακτίνας
λογική. Κι αφού το άτομο
αντιλαμβάνεται το δράμα

των συνανθρώπων του σε
όλη του τη ζωή, ανάμεσα

σε αρρώστειες, στερήσεις,
αθλιότητες, πονηρίες και
κακότητες, αν δημιουργή-
σει δικό του σαν

άνθρωπος αυτοσκοπό:

Οι άνθρωποι αν κάνουν
για σκοπό της ζωής τους
την αγάπη προς τον

συνάνθρωπο. Αν
ξημερώσει η μέρα, για τον

καθένα, με στόχο πώς να
σκορπίσει την καλοσύνη.

Πώς να εξυπηρετήσιν το
σύνολο. Γνωστούς και
αγνώστους. Και δεν

υπάρχει μικρός ή μεγάλη
ηλικία, Σοφός ή
αμόρφωτος, Πάμπτωχος ή
Κροίσις, άνδρας ή
"ισχυρόν... φύλλον", που
να αδυνετεί να ωφελήσει
το κοινωνικό συγκρότημα.

Η ιδέα τις συνανθρώπινης
αγάπης αν γίνει πράξις θα
αλλάξει συθέμελα την
ατομική και παγκόσμια

Ιδιοκτησία:
ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ
Χάψα 1
Τ.Κ. 546 26
Εκδότης - Διευθυντής
Μυλωνάς Ιωάννης
Δημητριάδης Νικόλαος
Υπεύθυνοι Τυπογραφείου:
Α^{φοι} ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Αν. Θράκης 21
Τηλ. 914.464

ΤΑ ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΚΡΑΣΙΑ (ΤΡΙΓΛΕΙΟΣ ΟΙΝΟΣ)

Το αμπέλι, το φυτό άμπελος, η οиноφόρος, ευδοκμεί στα μεσογειακά κλίματα, καρπός του το σταφύλι από το οποίο βγαίνει το κρασί.

Η αμπελοκαλλιέργεια ξεκινά από την νεολιθική εποχή.

Στην αρχαιότητα το αμπέλι λεγόταν άμπελος, το υποκοριστικό αμπέλιον, στους δε Βυζαντινούς χρόνους αμπέλιον.

Οι Βυζαντινοί κληρονόμησαν την αμπελοργία και την οينوποιία από τους αρχαίους Έλληνες.

Ο τόπος που φύτευαν οι Βυζαντινοί τα κλήματα (τα φυτά) λεγόταν αμπελότοπος.

Τα αμπέλια που φύτευαν για πρώτη φορά άρχιζαν να παράγουν μετά 2-3 χρόνια.

"Γη της επαγγελίας" ονόμαζαν και ονομάζουν (όσοι ζουν) οι παλιοί

Τριγλιανοί την "αλησμόνητη" πατρίδα, Εύφορη Γη.

Ελιές, αμπέλια, συκαμιές, συκιές, κυδωνιές, καρυδιές, απιδιές, κερασιές, δαμασκηγιές, μπουστάνια κ.α., "πλούσια τα ελέη του τόπου".

Ο Αναστάσης Τακάς γράφει: "Απέραντα αμπέλια στα Αλώνια, στην Κρύα Βρύση και στο Σταυρό. Τα κλήματα, ύστερα, όσο παλιώνανε τόσο πιο πολλά και πιο γλυκά σταφύλια δίνανε".

Στα Βυζαντινά χρόνια η Τρίγλια ήταν αμπελότοπος.

Η γη, το κλίμα και τα Μοναστήρια (η Τρίγλια ήταν μοναστηρότοπος) ευνοούσαν την αμπελοκαλλιέργεια και την οينوποιία. Οι καλόγεροι έπιναν (και πίνουν) κρασί.

Το κρασί (κρασίον ή κρασίν) ήταν το αγαπημένο ποτό των Βυζαντινών.

Η καλλιέργεια της αμπέλου ήταν παντού

Τα κρασιά ήταν ακριβά και οι καλλιεργητές πλήρωναν φόρους.

Τα κρασιά της Βιθυνίας (η Τρίγλια είχε παραγωγή) και της Χαλκιδικής κόστιζαν πολύ ακριβά. Τα Βιθυνιακά ήταν τα ακριβότερα.

Τα κρασιά στο Βυζάντιο τα διατηρούσαν σε ξύλινα βαρέλια (βουτζίον ή βουτσίον).

Από το βουτζίον ή

απαγορεύει στους Μωαμεθανούς να πίνουν κρασί. Η αμπελοκαλλιέργεια και η οينوποιία στην Μικρά Ασία έμεινε στα χέρια των Ελλήνων και των άλλων Χριστιανών (Αρμένιοι, Λεβαντινοί κ.α.).

Η οينوποιία είχε μεγάλους φόρους (15%).

Οι Τούρκοι απέφευγαν το κρασί, έπιναν ρακί. Οι Μικρασιάτες Έλληνες

έπιναν (και πίνουν) και κρασιά και ρακί.

Οι Τριγλιανοί πρόσφυγες της Ραφήνας ασχολήθηκαν για πολλά χρόνια (από το 1924 μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 60) με την αμπελοργία (σαββατιανά) και την οينوποιία (ρετσίνα) σε οικογενειακή βάση. Με την

αλλαγή της χρήσης γης ελάχιστα αμπέλια Τριγλιανών απέμειναν σήμερα στην Ραφήνα. Στην Ν. Τρίγλια υπήρχαν πολλά αμπέλια (διάφορες ποικιλίες) μέχρι το 1970. Υπήρχαν ρακοκάζαν που έβγαζαν τσίπουρο. Τώρα οι Τριγλιανοί και στην Αττική και στην Χαλκιδική δεν ασχολούνται με τα αμπέλια. Πίνουν όμως, πίνουν κρασιά και τσίπουρο (ρακί).

Έτσι η παράδοση συνεχίζεται.....

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ & ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ

23/12/2002	Προσφορά τροφίμων σε άπορες οικογένειες της Τρίγλιας
29/12/2002	Παιδική γιορτή στο Πολιτιστικό Κέντρο του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών με θεατρική παράσταση κλόουν, καλικάντζαρους, Άγιο Βασίλη, δώρα, κέρασματα.
3/12/2002	Χορός και κοπή της πίτας στο κέντρο Χατζηπέτρου στη Ν. Τρίγλια
Φεβρουάριος 2003	Χορός του Συλλόγου και του Παραρτήματος στο κέντρο "Τροβαδούρος"

Οι ακριβείς ημερομηνίες θα ανακοινωθούν στην εφημερίδα Τριγλιανά Νέα.

διαδεδομένη στην Αυτοκρατορία.

Υπήρχαν πολλές ποικιλίες κρασιών προερχόμενες από τις βυζαντινές επαρχίες.

Γνωστά ήταν τα Βιθυνιακά κρασιά: Δενδρογαληνός, Λευκοθρακίας (λευκές μεγάλες ρόγες), Δροσαλός (μικρές και πυκνές ρόγες), Τλωμίτης, Νίκαινος, Αμναιός, Τρίγλειος.

Η αμπελοκαλλιέργεια στο Βυζάντιο ήταν κερδοφόρα. Η γη των αμπελιών κόστιζε. Αντίπαλος των αμπελιών και του σταφυλιού ήταν η ελιά.

βουτσίον (κρασοβάρελο) προήλθε η λέξη Βουτζάς ή Βουτσάς, ο κατασκευαστής βαρελιών (βαρελοποιός).

Κατά τους πρώτους χρόνους της Οθωμανικής κατάκτησης οι Χριστιανοί στα Μουδανιά και στα γύρω (Σιγή, Τρίγλια κλπ), αναφέρονται ως αμπελοργοί και ως ψαράδες αφού ήταν παραθαλάσσιος τόπος.

Τα κτήματα της περιοχής κατά την πρώτη Οθωμανική περίοδο ανήκαν στα μοναστήρια (ιερές ιδιοκτησίες).

Το Κοράνιο, ως γνωστό,